

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 4 września 2020 r.

Powódka E. B., działając w imieniu własnym i małoletniego powoda M. B. wniosła o ustalenie, że pozwany P. S. (poprzednio P.) jest ojcem małoletniego M. B., nadanie dziecku nazwiska matki, pozbawienie pozwanego władzy rodzicielskiej nad małoletnim oraz zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego powoda w kwocie 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia powództwa, tj. od dnia 15 września 2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Powódka w uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwany jest ojcem małoletniego powoda. Poznała pozwanego w Czechach w trakcie zatrudnienia z nim w tej samej firmie. Współżyła z nim w okresie koncepcyjnym. Podniosła, iż pozwany nie kontaktuje się z nią od około czwartego miesiąca życia dziecka. Nie przejawia zainteresowania jego potrzebami i losem. Cały ciężar wychowania i utrzymania małoletniego spoczywa na matce.

W odpowiedzi na pozew, pozwany P. S. wniósł o odrzucenie pozwu, wskazując że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 6 września 2010 r., sygn. akt III RC 168/09 oddalono skierowane przeciwko niemu powództwo małoletniego M. B. o ustalenie ojcostwa i alimenty.

Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 13 września 2018 r., wydanym w niniejszej sprawie, nie uwzględniono wniosku pozwanego o odrzucenie pozwu.

Z uwagi na zgon pozwanego w trakcie trwania niniejszego procesu w dniu 12 września 2019 r. ustanowiono kuratora w osobie adw. J. G., który wstąpił w miejsce pozwanego - nieżyjącego P. S. (postanowienie Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 21 lutego 2020 r., sygn. akt III RNs 44/20).

Kurator pozostawił decyzję do uznania sądu i wniósł o zasądzenie kosztów tytułem wynagrodzenia kuratora.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. B. i pozwany P. S. poznali się w maju 2007 r. w P., w Czechach. Oboje pracowali w tej samej firmie o nazwie P., początkowo na linii produkcyjnej, a następnie pozwany jako lider zespołu. Zaczęli tworzyć parę od czerwca 2007 r. Mieszkali w jednym wynajmowanym pokoju w Czechach w okresie od września do listopada 2007 r. W tym czasie dochodziło między nimi do współżycia. Nie stosowali prezerwatyw ani innych środków antykoncepcyjnych. Do poczęcia dziecka doszło pod koniec października 2007 r. W okresie koncepcyjnym powódka współżyła wyłącznie z pozwanym. Oboje wrócili do Polski około 20 listopada 2007 r. Wspólnie pokonali podróż. Rozstali się w K., pozwany pojechał do E., a powódka do swojego domu rodzinnego w D..

Na początku listopada 2007 r. E. B. zrobiła test ciążowy, który wyszedł negatywnie. Wracając z pozwanym do Polski nie wiedziała, że jest w ciąży.

Na początku grudnia 2007 r. powódka dowiedziała się o ciąży na podstawie wizyty u lekarza ginekologa, który potwierdził ciążę. Powódka podejrzewała, że jest w ciąży i z tego powodu umówiła się do lekarza. Od razu poinformowała o tym fakcie pozwanego drogą telefoniczną. W odczuciu powódki, pozwany ucieszył się na tę wiadomość.

Przez cały okres ciąży, do drugiego miesiąca życia dziecka, powódka i pozwany mieli ze sobą stały kontakt telefoniczny. Powódka wysyłała pozwanemu zdjęcia małoletniego drogą mailową. Strony rozstały się, gdy dziecko miało dwa miesiące.

Małoletni M. B. urodził się (...) Poród nastąpił w terminie, w 39 – 40 tygodniu ciąży. Powódka i pozwany wspólnie wybrali imię dla syna. W akcie urodzenia dziecka, na wniosek matki, wpisano imię (...) jako imię ojca małoletniego.

Dzień po porodzie, pozwany przesłał kwotę 300 zł na potrzeby małoletniego, a w późniejszym okresie 200 zł. Twierdził, że nie ma pieniędzy, żeby przyjechać na chrzest dziecka.

Rodzicami chrzestnymi małoletniego M. B. jest siostra powódki – M. K. i szwagier – Ł. K..

Pozwany ani razu nie przyjechał do miejsca zamieszkania powódki. Członkowie rodziny powódki nigdy go nie poznali. Rodzeństwo powódki M. K. i I. B. rozmawiali z nim przez telefon. Zarówno rodzice, jak i rodzeństwo powódki wielokrotnie było świadkiem rozmów telefonicznych między stronami.

Pozwany po uzyskaniu informacji, że powódka jest w ciąży i nosi jego dziecko, chciał żeby przyjechała do jego miejsca zamieszkania. Zamierzał zaopiekować się powódką i dzieckiem. Powódka nie zdecydowała się na wyjazd do pozwanego, mieszkającego na drugim końcu Polski.

dowód: - odpis zupełny aktu urodzenia k 2

- kopia dowodu nadania k 3

- zeznania świadka M. K. k 155-156

- zeznania świadka A. B. k 156

- przesłuchanie E. B. w charakterze strony k. 45-47, 149

- przesłuchanie P. S. w charakterze strony k 125-126

Obecnie małoletni M. B. ma 12 lat. Uczęszcza do czwartej klasy szkoły podstawowej. Nigdy nie poznał pozwanego.

dowód: - przesłuchanie E. B. w charakterze strony k. 149

Sąd zważył, co następuje:

Powódka i pozwany tworzyli intymną relację od września 2007 r. do listopada 2007 r. Mieszkali w jednym wynajmowanym pokoju. W tym czasie współżyli ze sobą i nie stosowali środków antykoncepcyjnych. Do poczęcia małoletniego powoda doszło pod koniec października 2007. W okresie koncepcyjnym powódka współżyła wyłącznie z pozwanym.

Powódka konsekwentnie od zajścia w ciążę, tj. od kilkunastu lat twierdzi, że pozwany jest ojcem dziecka. W akcie urodzenia małoletniego, zgodnie z wnioskiem matki, jako imię ojca wpisano imię (...).

Pozwany dzień po urodzeniu dziecka, tj. w dniu 31 lipca 2008 r. przesłał na jego utrzymanie kwotę 300 zł (kopia dowodu nadania k 3).

Powódka wniosła o dopuszczenie dowodu z badań genetyczno – molekularnych DNA w celu potwierdzenia, że pozwany jest ojcem małoletniego. Sama nigdy nie miała w tym zakresie żadnych wątpliwości. Przez 12 lat życia małoletniego, nie złożyła pozwu o ustalenie ojcostwa małoletniego M. B. przeciwko innemu mężczyźnie niż pozwany.

Powódka E. B. stawiała się z synem w pierwszym wyznaczonym terminie pobrania materiału biologicznego niezbędnego do wydania opinii (k 93).

Z kolei pozwany P. S. nie stawiał się na badania, pomimo kilkukrotnego wyznaczenia terminu pobrania od niego materiału biologicznego, bez konieczności przyjeżdżania do R.. Pobranie materiału, w jego przypadku, miało nastąpić w G., tj. w możliwie najbliższym miejscu od jego zamieszkania.

Pierwszy termin pobrania próbek materiału badawczego wyznaczono pozwanemu na dzień 16 stycznia 2018 r. (k 63). Pozwany wystąpił o przełożenie badania do czasu rozpoznania jego zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Łańcucie w przedmiocie odmowy odrzucenia pozwu (k 72). Badanie zostało odwołane (k 79).

Po prawomocnym rozpoznaniu wniosku pozwanego o odrzucenie pozwu, pozwany nie stawiał się na kolejne terminy badań w dniach: 22 listopada 2018 r. (k 91, 93) i 26 lutego 2019 r. (k 104, 105).

Ponownie wydano w dniu 30 września 2019 r. zarządzenie zwrócenia się do Instytutu (...) o wyznaczenie kolejnego, czwartego terminu, pobrania materiału biologicznego od pozwanego.

Pismem z dnia 8 października 2019 r. żona pozwanego A. S. poinformowała, że pozwany zmarł w dniu 12 września 2019 r. (pismo k 130, odpis zupełny aktu zgonu k 136).

Mając na uwadze wyżej przytoczone okoliczności, nie doszło do sporządzenia opinii genetyczno – molekularnej DNA. Niemniej jednak z zachowania stron można wywieść wnioski, że pozwany nie stawiając się na trzy terminy pobrania materiału biologicznego, obawiał się wyniku badań i potwierdzenia ojcostwa w stosunku do małoletniego. Powódka z kolei, która konsekwentnie od wielu lat twierdzi, że pozwany jest ojcem dziecka, stawiała się na badania wraz z synem w pierwszym wyznaczonym dla niej terminie.

Reasumując, biorąc pod uwagę materiał dowodowy w postaci przesłuchania powódki i pozwanego w charakterze strony, zeznań świadków M. K. i A. B., kopii dowodu nadania przez pozwanego kwoty 300 zł w dniu 31 lipca 2008 r. na nazwisko E. B., wskazuje, że pozwany P. S. jest ojcem małoletniego M. B..

Pozwany P. S., przesłuchany w charakterze strony, potwierdził, że pozostawał w związku z E. B.. Poznał ją w Czechach. Mieszkali razem w jednym pokoju. Dochodziło między nimi do współżycia, ale nie pamięta w jakim okresie.

Orzeczenie w przedmiocie ustalenia ojcostwa wydano na mocy art. 85 § 1 kro. Pozwany współżył z powódką nie dawniej niż w trzechsetnym i nie później niż w sto osiemdziesiątym pierwszym dniu przed urodzeniem małoletniego M. B..

W wyroku ustalającym ojcostwo nadano dziecku nazwisko matki (...) zgodnie z dyspozycją art. 89 § 1 i § 2 kro.

Żądanie w zakresie pozbawienia pozwanego władzy rodzicielskiej nad małoletnim i zasądzenia alimentów zostało umorzona na podstawie art. 355 § 1 kpc, jako niedopuszczalne albowiem pozwany zmarł w trakcie procesu.

O kosztach wynagrodzenia kuratora, który wstąpił w miejsce zmarłego pozwanego P. S. orzeczono w oparciu o § 10 ust. 1 pkt 5 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu oraz § 1 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej.